

Quo vadis, ERC?

written by Fredi Bentanachs | 28 de novembre de 2018

D'ençà del 9-N que la política estrofolària de la direcció d'ERC em fa ballar el cap. No deia res, per la unitat d'acció tan reclamada pel poble, i veure que malgrat que alguns tics sectaris hom avançava cap al referèndum de l'1-0. Encara tenia confiança amb una nova direcció eixida de les JERC més excompanys de l'MDT i àdhuc de TLL.

Il·lús de mi, en poc vàrem arribar al primer d'octubre, vaig adonar-me que el poble volia la independència i els partits el fracàs per seguir negociant la roda del hámster. La lliçó treta de l'1 i el 3 d'octubre fou enorme, el poble vol la república, i els partits, no. Això es va veure entre el 10 i 27 d'octubre. Els dies previs a la proclamació de la DUI solemnement. A ERC no li va agradar gens i els hi desbaratava els plans d'anul·lar els "CDC", segons una sectària visió política, que prefereix sacrificar la república catalana, que no les engrunes de governar en solitari una Generalitat autonòmica. Una antiga i retorçada visió per la qual, tot el catalanisme dolent és convergent i el bo ERC, l'esquerra independentista, els fa molta nosa, per això el tracte com a mal necessari, però què no emprenyin gaire.

Els castellans tenen un adagi que resa així; "Cuando el rio suena, agua lleva". Amagar el cap sota l'ala no consolidarà la república proclamada unilateralment el 27-0. El 9-N quasi fracassa pel sectarisme d'ERC, fou la CUP qui sorprenent a tothom amb una maduresa brillant va donar la mà a Mas (abraçada famosa entre David Fernández i Artur Mas), sense rebaixar les ideologies adverses per prioritzar el 9N, ERC a contracor s'hi va afegir, és clar.

La victòria sorprenent del primer d'octubre deixa estabornits els eixampladors de base, i al descobert que, de les famoses infraestructures, el més calent és a l'aigüera. Així i tot el

president Puigdemont després dels dies de desconcert, el 27-0 proclama la DUI. La manca de coratge i la poca confiança entre ells i el poble fa que no s'arriï l'estanquera de la Generalitat, per evitar morts se'ns diu, i marxar a l'exili, la jugada és bona. Junqueras no ho creu així i opta per entregar-se al 155 esperant benevolència dels enemics, i comença un calvari i un paperot que ara veiem clar. La UE força el 21D unes autonòmiques què se'ns venen com el referèndum pactat, dos blocs diuen, bloc A, els sobiranistes, bloc B, els unionistes del 155. Tots els vots independentistes, al marge de si votes JxC ERC o CUP, són per consolidar la república i fer tornar el Govern legítim a l'exili i alliberar els presos. Malgrat que totes les enquestes, també sorprenentment les de l'IBEX, donen ERC com guanyador, el poble i llur saviesa donen la victòria al president Puigdemont amb una aclaparadora derrota a l'unionisme que tot i que han unit forces al voltant dels feixistes de C's, tots junts àdhuc amb els comuns no guanyen al bloc república, que només amb JxC+ERC ja superen la majoria absoluta sense afegir-hi la CUP que aporta 4 escons més a l'abassegadora majoria independentista.

El 21D enfonsa definitivament ERC que encara no ho ha superat, i començat una cursa brutal de posar bastons a les rodes.

El gener no es fa president a Puigdemont, no s'apliquen criteris republicans i s'acaten totes les sentències dels espanyols, s'intenta desvirtuar l'1-0 i la DUI adduint la farsa d'eixamplar base, s'intenta aïllar i boicotejar tot el que vingui del president Puigdemont i el Govern a l'exili, campanya descarada de "free Junqueras" oblidant la resta de presos i exiliats i potenciant un líder inexistent. Visites privades a la presó per part del cap dels empresaris botiflers, Rosell, i del sindicat espanyol UGT. Visita privada del líder espanyol de Podemos, Pablo Iglesias, piulades i referències molt desafortunades de la direcció d'ERC a fer tripartits amb una suposada esquerra espanyola inexistent com

el PSC i Podemos. Constants crides a desballestar i fer oblidar el primer d'octubre i molt més el 27 d'octubre, intents de carregar-se la immersió lingüística per part de la conselleria d'ERC. No sumar-se a la CRIDA amb l'excusa barata que és de dretes; intentar boicotejar el Consell per la República; negar-se a anar a les europees amb una potent llista catalana per anar-hi sols i demanar ajuda al republicanisme espanyol, i ara es despengen amb no dur estelades (la nostra bandera republicana) amb l'excusa que hi ha altres símbols.

Les insinuacions de la traïció són tan paleses què esfereeixen.

Durant els meus 45 anys de lluita i trajectòria independentista, he vist renúncies, he enterrat companys, he perdut amics, però mai he traït la Pàtria.

No hem arribat fins aquí perquè ERC eixampli base jugant a l'autonomisme de nou, ni perquè quatre mocallosos de 40 anys s'emportin un pastís que no els correspon.

No ho tolerarem, hem vençut els espanyols a les urnes, també vencerem els aprofitats i traïdors, al carrer, a les urnes i allà on sigui. Bona gent d'ERC, depureu una direcció covarda i sectària que us aparta del camí del poble apropant-vos perillosament a l'autonomisme etern.

Som república des del primer d'octubre i el 27 d'octubre, sapiguem ser dignes dels nostres màrtirs i lluitadors caiguts, no embruteu la memòria de gent patriota com Martí Marco, va morir per la independència i no per eixamplar res.

El poble salva al poble, els aprofitats no passaran.

Donec perficiam